

A vegades dic que un alcalde ho és per la casualitat, pel destí o per la manera de ser del candidat. En el meu cas també hi va comptar el fet que sempre he tingut un esperit molt participatiu dintre de les diferents entitats del poble. No sé si haurà estat el destí el que m'ha portat fins aquí. La casualitat, no. En Jordi Iglesias, l'alcalde dels 3.350 habitants de Breda, m'espera per fer amb terrissa una composició figurativa del seu poble. **Al 1991, quan vam arribar a l'alcaldia, vam posar a sobre de la taula, tot el que portava temps sense resoldre's, per un motiu o un altre. Evidentment, hi havia grans mancances. Una era el problema del subministrament d'aigua potable i les altres passaven per: fer una pista poliesportiva coberta, obrir l'Ajuntament al poble, oferir una participació activa a totes les entitats, dotar el poble de locals de reunió (casal d'avis i de jovent, biblioteca...) i, sobretot, fer una projecció del municipi dins l'àmbit turístic. Ens fa falta vendre poble.**

Per vendre poble ens hem d'enfargar. Amb les mans nues, perquè amb guants tot rellisca. **Abans hi havia una mitificació excessiva del càrrec d'alcalde. Tot el que deia la primera figura municipal anava a misssa i era llei. Ara, per sort, arriba molta més informació al carrer i la gent sap els seus deures però també els seus drets i els exigeix. Això és bo perquè ningú s'adormi.**

El torn va girant. Guaito que no s'aturi. **Breda no queda a banda de la problemàtica de manca de feina. Tenim una petita borsa de treball per donar sortida al tema de l'atur. Tot i que, a vegades, els ajuts són més morals que no pas efectius. Intentem promoure el sòl industrial i facilitar la implantació d'empreses, per tal de garantir que la gent del poble hi treballi.**

Mentre en Jordi corregeix alguns gargots, la muntanya de Montsoriu, les serres de Gaserans i de Sant Llop i la serralada del Montnegre no em treuen l'ull de sobre. **L'economia del poble es fonamenta en la ceràmica i en la terrissa. Un 40% del poble depèn d'aquest sector. La fusta i la metal·lúrgia són també dos pilars forts, tot i que han sofert una davallada. La resta de la població activa treballa als diferents comerços i serveis que hi ha aquí o bé fora del municipi. D'agricultura i ramaderia hi ha algunes explotacions familiars, però és poca la gent que s'hi dedica, perquè el terme (amb 5 km²) és molt petit.**

Les mans s'assequen. Treballar el poble no és tasca fàcil. Costa menys,

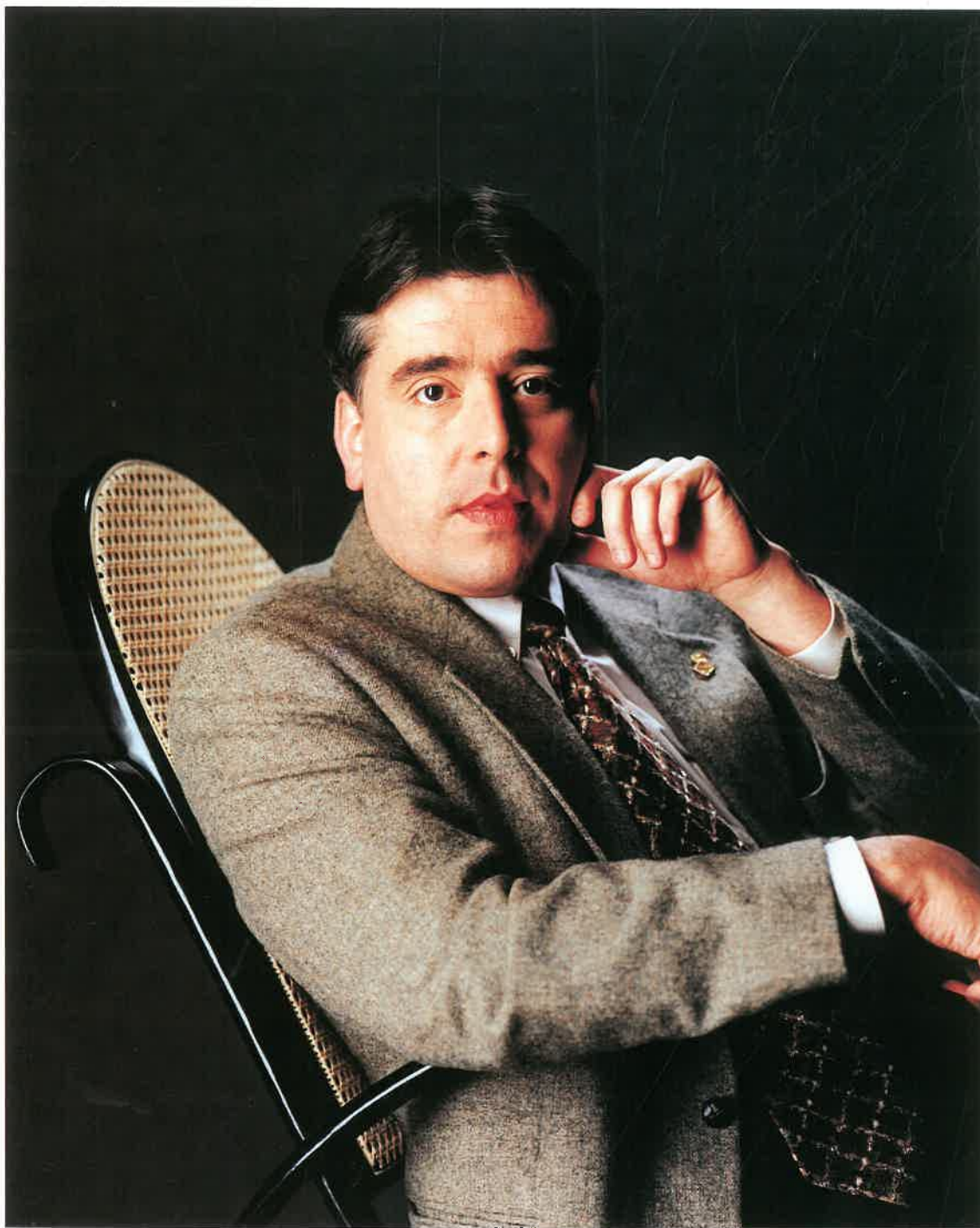
tot i que costa, fer una gerra amb moltes anses. **Va haver-hi una gran allau d'immigració amb motiu de la construcció de la portada d'aigües de Barcelona. Van venir molts treballadors del sud d'Espanya. Tots estan molt integrats i els seus fills són catalans. Per a la gent de raça negra, ara es faran uns programes interculturals perquè puguin assimilar la nostra cultura i, alhora, poder-nos enriquir nosaltres amb la seva.**

Això ja va agafant forma, però un bon terrisser fins que no acaba la peça no es renta les mans. A en Jordi Iglesias encara li queden detalls per agefir. **Hem passat uns anys amb un índex de natalitat mot baix i amb unes quotes de mortalitat bastant elevades. Tenim unes 400 persones amb més de 70 anys i unes 700 de més de 60. Malgrat això, s'està assumint un creixement poblacional. El jovent no tendeix a marxar, sinó tot al contrari, s'arrela cada dia més. Moltes segones residències s'estan convertint en primeres. Això ha provocat que no es trobin cases de lloguer i hi hagi més demanda d'habitatges que no pas oferta. Ara estem accelerant un parell de plans per donar sortida a zones residencials.**

A l'alcalde de Breda no li manquen idees però, si dubta, només cal que miri cap al campanar romànic del monestir de Sant Salvador. Res millor que el silenci i la fredor de la pedra per fer sonar el caliu de la bravesa que hom porta dins... i oferir-la. **Aquest és un poble amb un oferiment turístic molt interessant. Gaudim de la natura (som a sota del Montseny), oferim artesanía, bon clima, un important patrimoni cultural, gastronòmic.... Els ametllars de Breda (un dolç) són molt coneguts arreu. També els cargols. De tota manera, el reclam més fort que tenim és la terrissa. Això provoca que cuidem els complements per quan vingui la gent: l'església, el campanar, el pati de l'Abadia i el Museu Aragay són dignes de visitar. Estem intentant, amb un Patronat Turísticocultural que farem al poble, de poder oferir excursions al Montseny, a Montsoriu...**

Des de can Trunes, possiblement la primera casa construïda a Breda, posem el fermall. L'obra gran ja està feta. **Hem fet també obres petites que no han de servir-nos d'orgull, sinó com l'assumpció d'un deure que teníem amb el nostre poble. El nom de Breda m'agrada per si sol. L'eslògan que jo utilitzaria per donar a conèixer aquest lloc seria: "Breda, un poble viu".**

En Jordi Iglesias m'estén la mà. Encara li queda una mica de fang entre els dits. Tant de bo totes les encaixades fossin tan netes.

Jordi Iglesias Salip - Breda - 3.243 hab. (la Selva)